

IGNACY FLORCZAK (1899-1978)

Urodził się 2 lipca 1899 roku w Talarach, w gminie Piaski. Rodzicami jego byli Stanisław i Marianna z domu Klupś. Miał trójkę rodzeństwa: braci Antoniego i Wincentego oraz siostrę Mariannę. Szkołę powszechną ukończył w Dręczewie. Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej pozostał jako podoficer nadterminowy w 70. pułku piechoty w Pleszewie. Tam też założył rodzinę, w której urodził się syn Tadeusz.

Brał udział w kampanii wrześniowej. Dostał się do niewoli radzieckiej. Po ogłoszeniu amnestii w roku 1941 znalazł się w ośrodku mobilizacyjnym armii Andersa. Przeszedł cały szlak bojowy II Korpusu. Walczył pod Monte Cassino w szeregach 9. batalionu 3. Dywizji Strzelców Karpackich. Ranny podczas ataku na bunkry niemieckie (wspomina o tym wydarzeniu Melchior Wańkowicz w książce *Monte Cassino*, w rozdziale *Widmo zmiążdżone - wybity poczet*) i trafił do szpitala wojskowego na południu Włoch.

Na pierwszą linię frontu już nie powrócił. Po zakończeniu działań wojennych znalazł się w Anglii. Jako jeden z pierwszych przybył do kraju. Zamieszkał w Świnoujściu, a po śmierci żony, Emilii, przeprowadził się do Świdnicy. Tu po raz drugi zawarł związek małżeński ze Stefanią Kobielą.

Zmarł w Świdnicy 7 października 1978 roku i tam został pochowany.

Odnaczony: Krzyżem Walecznych i Krzyżem Pamiątkowym Monte Cassino oraz Odznaką za rany.